

ماشین جنگ آمریکا، طبل پرسرو صدایی که صدای آن فقط به گوش ضعفا رسیده است

اوبامای مؤدب بمب افکن!

■ محمدصادق حاج‌صدقی ■

تروریسم (حمله به افغانستان و سرنگونی صدام)

بررسی اسناد تاریخی نشان می‌دهد ژاپن چند ماه پیش از استفاده آمریکا از بمب اتم، آماده پذیرش تسلیم شده بود و ایالات متحده کوچک‌ترین نقشی در این مساله نداشت. جنگ عملا دولت ژاپن را ور شکست کرده بود. ارتش آن نیز در گستره جدیدی که از مستعمرات انگلستان و فرانسه در جنوب شرقی آسیا به این کشور منضم شده بود، رو به فرسایش می‌رفت. از همه مهم‌تر، شوروی که فاصله کمتری تا قلب ژاپن بود تحریم‌ها به آن مربوط می‌شد و با تعطیلی آن تحریم‌ها سیاست خصمانه ترامپ است.مدافعان برجام نیز از سویی به این واسطه کاستی‌های اساسی را در قرارداد پنهان و رفتار آمریکا را محدود به رئیس‌جمهور جدید می‌کنند و از سوی دیگر، در بازار دلخواه آمریکا بازی می‌کنند؛ در مقابل سر و صدای ترامپ امتیازات بیشتری می‌دهند و دوگانه‌های جدید ایجاد می‌کنند تا با ترساندن مردم از یکی، ملت تن به دیگری بدهد. در واقع همه چیز همانطور که کاخ سفید می‌خواهد پیش می‌رود بدون اینکه آمریکا در حقیقت بتواند جنگ جدیدی راه بیندازد. همزمان با تهدید نظامی ایران، نگاه مجملی به جنگ‌های آمریکا در ۲۰۰ سال گذشته بسیار جالب توجه است!آمارها نشان می‌دهد کشورهای اندکی هستند که ایالات متحده در آنها عملیات نظامی انجام نداده باشد اما بررسی این کنش‌ها نشانگر آن است که آمریکا هیچگاه سراغ هیچ کشور قدرتمندی نرفته و اگر هم رویاروی یک نیروی واقعی قرار گرفته، جنگ گزینه روی میز نبوده است. ایالات متحده برخلاف آنچه در رسانه‌ها و فیلم‌های سینمایی به نمایش در می‌آید و دقیقاً خلاف آنچه آقای ظریف فکر می‌کند، کشوری نیست که با هیچ قدرتی در جهان روبه‌رو شده باشد. در تاریخ آمریکا چند اتفاق شاخص که به‌عنوان بزرگ‌ترین رهاورد حضور نظامی این کشور در معادلات جهانی شناخته می‌شوند، عبارتند از: بمباران اتمی ژاپن، پایان دادن به صورت گرفته بود که ارتش عراق در جریان جنگ اول

نشریه «شنالاینترست» در شمارشی ساده بر اساس آمار رسمی پنتاگون و وزارت دفاع آمریکا، یادداشتی را در ژانویه ۲۰۱۶ منتشر کرد که طبق آن، آمریکا فقط در سال آخر حاکمیت اوباما و حزب دموکرات که از سوی غربگرایان ایرانی به‌عنوان شریک صلح معرفی می‌شدند و روزنامه‌های حامی دولت مخلصانه برای پیروزی کاندیدایی آنها در آمریکا دعا می‌کردند، بیش از ۲۶ هزار بمب انداخته است. این در حالی است که آمار یاد شده تنها شامل بمباران‌های هوایی می‌شود و حملات موشکی در یا به زمین را که از روی ناوها صورت گرفته یا عملیات ضربتی پیاده نظام را در بر نمی‌گیرد. نکته جالب در این مورد رقمی معادل ۲۴ هزار بمب است که بر ۲ کشور عراق و سوریه فرود آمده است. طبق این آمار، سهم این دو کشور تقریباً مساوی است و چیزی در حدود ۱۲ هزار بمب، در ۲۹۰۰ مورد حمله هوایی در عراق و همین تعداد، در سوریه از هواپیماهای آمریکایی رها شده است. این در حالی است که ۱۴ سال پیش از این دولت صدام سرنگون شده و هیچ نظاری نیز بر اهداف این حملات نظارت نمی‌کند. در یک حساب ساده اگر تلفات هر یک از این بمب‌ها تنها یک نفر باشد، در سال ۲۰۱۶ باید ۱۲ هزار نفر از اعضای القاعده یا بازماندگان دولت صدام یا هر هدف دیگری در عراق از بین رفته و در سوریه نیز همین تعداد از نیروهای داعش که آمریکا آن را هدف خود در سوریه اعلام می‌کند کشته شده باشند. رقمی که تقریباً معادل تعدادی است که رایان دیلون، سخنگوی نیروهای ائتلاف، از تمام نیروهای داعش در سوریه تخمین زده است! با اینکه رئیس‌جمهور تفاوتی آشکار بین اوباما و ترامپ قائل می‌شود و یکی را مؤدب و دیگری را بی‌ادب می‌خواند، آمریکا در آخرین سال ریاست‌جمهوری اوباما جز عراق و سوریه، به یمن، رومانی، پاکستان و لیبی نیز حمله هوایی کرده است. همچنین بیش از ۳ هزار بمب بر سر لیبی در سال ۲۰۱۵ یعنی ۵ سال پس از سرنگونی دولت قذافی (که نیروهای ائتلاف به بهانه آن به لیبی حمله کرده بودند) انداخته است. رقمی که شامل حملات هوایی دیگر نیروهای ائتلاف نمی‌شود، اگرچه آمار یاد شده تنها مربوط به یک سال از ۸ سال حاکمیت حزب دموکرات در آمریکاست اما بخوبی نشان می‌دهد جنگ در آمریکا مسائله‌ای نیست که مربوط به دولت یا فرد خاصی باشد. برای آمریکا، تفاوتی بین جمهوری خواه و دموکرات در جنگ وجود ندارد و برای ما نیز فرقی بین اوباما و ترامپ یا هیلاری کلینتون نیست. اگر چه تعداد کنش‌های نظامی این کشور در دوران حاکمیت هر دو

ادامه از صفحه اول

... صرفاً مشمول جریمه مالی می‌شدند؛

یا این جریمه را پرداخت کرده و امکان بهره‌برداری از چرخه دلار برای آنها همچنان باقی می‌ماند یا با عدم پرداخت جریمه که به ندرت پیش می‌آمد، امکان بهره‌برداری از چرخه دلار از آنها سلب می‌شد که طبیعتاً در این حالت بیشتر از پرداخت جریمه متضرر می‌شدند. به طور مثال قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا، به عنوان اصلی‌ترین نهاد اقتصادی زیرمجموعه سپاه که بیش از سایرین از تحریم‌های جدید متأثر است و پیش از تحریم‌های جدید نیز مشمول تحریم‌های اولیه و ثانویه آمریکا بود و برای خریدهای خارجی مربوط به پروژه‌ها دچار مشکل می‌شد، با تالیس یک موسسه یا شرکت صوری می‌توانست پراحتی تحریم‌ها را دور زده و از طریق شرکت صوری مذکور اقلام و تجهیزات مورد نیاز پروژه‌ها را تأمین کند.

اما با وضع تحریم‌های جدید، اولا سپاه و همه

ادامه از صفحه اول

موضوع قابل تأمل و تاسف‌بار در این میان آن است که عمده کالاهای وارداتی ما یا اقلام اساسی چون برنج، ذرت دامی، لوبیای سبز یا کالاهای مصرفی چون خودرو و قطعات منفصله آن است. در حالی که بخش عمده صادرات به اصطلاح غیرنفتی ما یا مواد خام معدنی و کشاورزی یا مشتقات نفت است که تحت عنوان صادرات غیرنفتی محاسبه می‌شود. ۲- تراز تجاری هر کشور میزان مابالتفاوت صادرات آن اقتصاد در قیاس با واردات آن است؛ به نحوی که اگر صادرات کشوری از واردات آن پیشی بگیرد، این

بین امانوئل؛ آنها «وان یکاد» دارند!

ادامه از صفحه اول

حسن روحانی پیش از این خود گفته بود: «آمریکایی‌ها کدخدای ده هستند، با کدخدا بستن راحت‌تر است». ظاهراً حالا که آمریکا به‌قدر کافی منزوی شده، ما این بار قرار است پس از اثبات دیوانگی مذاکره با کدخدای عظیم، به اروپا نیز یک درس ۴ ساله دیگر بدهیم! باید اثبات کنیم مذاکره با اروپا هم دیوانگی است تا آنها هم خوب در جهان منزوی شوند. اینها که من می‌نویسم البته الان درز اطلاعاتی محسوب می‌شود و بحتمل فردا، پس‌فردا دستگیر شوم. لطفاً شما که روزنامه را می‌خوانید، اهداف عملیات سنگین پیش رو را در اختیار مقامات اروپایی قرار ندهید. مسأله، مسأله کوچکی نیست، بحث امنیت ملی، منافع ملی، بن‌های ملی، تروریسم ملی و همه چیزهای مهم ملی دیگر مطرح است. لطفاً بحث را جدی‌تر دنبال کنید!

حسن روحانی پیش از این سخن دیگری نیز گفته بود: «بندۀ معتقدم مذاکره با آمریکا راحت‌تر از مذاکره با اروپاست، چرا که اروپایی‌ها به دنبال آقاچازه از آمریکا هستند». سندروم آقاچازگی موردنظر آقای روحانی اما این بار خیلی زودتر از موعد فعال شده است. به صورتی که چندی پیش یکی از مدیران اجرایی ارشد شرکت رنو درباره مواجهه این شرکت با تحریم‌های جدید آمریکا علیه ایران گفت: «شخص است اگر تجارت با ایران غیرممکن شود، ما با همکاری یکدیگر برنامه‌ای طراحی می‌کنیم که تجارت‌مان در آنجا را تعلیق کنیم». مدیرعامل شرکت توتال نیز اخیراً در همین زمینه گفته است: «اگر توتال بر اساس قانون ملزم به خروج از ایران شود، از این کشور خارج خواهد شد». قانون مدنظر این فرانسوی‌های عزیز، همان قانون کدخدای منزوی شده است! وزیر محترم نفت البته در همکاری نتگانتک با قهرمانان دستگاه دیپلماسی، از قبل فکر اینچاها را هم کرده بود. خدا حفظش کند!

زنگنه در دفاع از قی‌رارد با توتال به نمایندگان مجلس گفته بود: «این قراردادها باعث می‌شود ان‌شاءالله تحریم‌ها اتفاق نیفتد». حالا اما چون کار از ان‌شاءالله، ماشاءالله، امن یجیب، جوشن صمیر و کبیر، دعای مشلول و... گذشته است، ما ظاهراً با دعای چشم زخم و ذکر «وان یکاد» سراغ گپ‌زدن‌های موشکی با اروپایی‌ها می‌رویم. «وان یکاد» البته می‌گویند ذکر مجربی است و ان‌شاءالله این بار کار را یکسره خواهد کرد. بویژه آنکه اروپا از کدخدای عظیم فاصله گرفته، همچنان به ما نزدیک و نزدیک‌تر می‌شود. مثلاً وزیر خارجه فرانسه در آستانه سفر به تهران می‌گوید: «ها بزودی این فرصت را خواهیم داشت که قویا ایران را درباره این دو موضوع (موشکی و فعالیت‌هایش در خاورمیانه) تحت فشار بگذاریم». یا وزیر خارجه انگلیس تأکید می‌کند: «باید با حفظ برجام، فعالیت‌های ایران در منطقه را مهار کنیم؟»

چون امیدواریم با دادن امتیازات پی در پی و هنگفت، ان‌شاءالله، آقاچازها را برابر آقای‌شان قرار دهیم! آنها البته صراحتاً اعلام می‌کنند تابع قانون آقای‌شان هستند. ما ولی دست‌بردار نیستیم. چطور؟ مثلاً به‌رغم خیانت‌های مکرر خودروسازان و شرکت‌های نفتی فرانسوی به ما، ما آنقدر به تر «ان‌شاءالله» باور داریم که با آنها قرارداد محرمانه می‌بندیم. آنقدر محرمانه که حتی نمایندگان مجلس هم از محتوای آن باخبر نشوند! به صورتی که حتی صدای آمریکا نیز از این همه سخاوت ما متعجب می‌شود. پایگاه صدای کدخدا ۱۷ مردادماه سال جاری در همین زمینه می‌نویسد: «مضای قرارداد کلان با «ژنو» (به مبلغ ۶۸۰ میلیون یورو) در همان روزهای اعلام می‌شود که دولت فرانسه، همگام با آمریکا و چند کشور اروپایی، علیه برنامه‌های موشکی جمهوری اسلامی به شورای امنیت شکایت برده است. ولی هنگام امضای قرارداد «ژنو» در تهران، کسی به این نکته اشار‌ای نکرد و صدای اعتراض از مقامات دولت ایران شنیده نشد!» حالا ترامپ نیز هماهنگی‌اش با امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه را اینگونه تعریف کرده است: «مانوئل تماس گرفت و با من صحبت کرد. و من گفتم، ببین امانوئل! آنها (ایرانی‌ها) به رنو پول خیلی زیادی دادند، پول آنها را بگیر، لذت ببرید.» ترامپ در ادامه می‌گوید: «آنها می‌ایند که من در این توافق باقی بمانم، تنها به یک دلیل. ببینید چه میزان پول ارسال می‌شود!» حالا اگر متوجه جدی بودن قضیه شده‌اید، از همین امروز و ان یکاد خواندن را شروع کنید! رازم عملیات جدید، و ان یکاد است!

و با عملیات محدود یا کودتاهای مختلف صورت گرفته و هیچ‌گاه به رویارویی نظامی مستقیم این دو کشور بدل نشده است. واشنگتن همیشه به دست‌اندازی به اقمار مسکو بسنده کرده و در این مساله ویتنام و کره، اصلی‌ترین نمونه‌های شکست و نماد تلفات سنگین آمریکا در عملیات نظامی این کشور در طول جنگ سرد هستند. اگر چه ویتنام کشوری روستایی و تهیدست بود که چندین دهه یکی از مستعمرات فرانسه به حساب می‌آمد، تلفات آمریکایی‌ها در این جنگ بی‌سابقه بود. آمریکایی‌ها در مواجهه با شبه‌نظامیان ویت‌کنگ، حدود ۳۰ میلیون تن بمب بر این کشور ریختند. در حالی که مجموع بمب‌هایی که آلمان نازی را هدف قرار داده بود ۲۷۰ هزار تن بیشتر نبود. با این حال بیش از ۵۸ هزار آمریکایی در ویتنام کشته شدند و از تلفات آمریکایی‌ها در جنگ کره نیز ۵۴ هزار کشته و ۱۰۳ هزار نفر زخمی به ثبت رسیده است. فهرست اهداف حملات نظامی آمریکا (جز مواردی که گفته شد) این نکته را تأیید می‌کند که ماشین جنگی آمریکا، طبل پر سروصدایی است که صدای آن فقط به گوش ضعفا رسیده است. این به قول دکتر شرعیتی توحش مدرن، نه‌تنها زهره رویارویی با هیچ قدرت جهانی را ندارد، بلکه در مواجهه با قدرت‌های منطقه‌ای و منوط‌سب نیز نتوانسته و نمی‌تواند از گزینه نظامی استفاده کند. یمن، لیبی، سوریه، اوگاندا، سومالی، چاد، اردن، لبنان، گرجستان، جیبوتی، کنیا، اتیوپی، اریتره، هائیتی، ساحل عاج، فیلیپین، تیمور شرقی، نیجریه، سیرالئون، صربستان، کنیا، تانزانیا، گینه بیسائو، زئیر، کامبوج، کنگو، گابن، بوسنی، آفریقای مرکزی، مقدونیه، کمبلیا، بولیوی، پرو، پاناما، هندوراس، گرانادا، کوبا، مصر، السالوادور، قبرس، موزمبیک، تایلند، نیکاراگوئه، هندوراس، مکزیک، جیبوتی، گواتمالا، لاوس و شیلی، باقی کشورهایی هستند که ابرقدرت(را) غرب به آنها حمله کرده یا در آنها عملیات نظامی انجام داده است. هیچ‌یک از این کشورها، هیچ‌یک از شاخص‌های قدرت را در زمان خود نداشتند و بعضاً تا امروز نیز از آن بی‌بهره مانده‌اند. با این حال، در کمال تعجب عدای در ایران هستند که از گزینه نظامی صحبت می‌کنند و با ایجاد دو گانه جنگ و صلح، سعی می‌کنند امتیازات بیشتری از ملت بگیرند و به دشمن بدهند. لکن توجه اینها و همه کسان دیگری که تحت تأثیر سر و صدای ترامپ قرار گرفته‌اند به این نکته ضروری است که اولاً آمریکا، مستقل از ترامپ و اوباماست که شیطان بزرگ است! و ثانیاً به استناد قرآن فقط شیطنت می‌کند و سلطانی ندارد و آن کید الشیطان کان ضعیفا!

بنابراین سخنی به گزاف نگفته‌ایم اگر تحریم‌های جدید را نه «تکرار تحریم‌های قبلی» بلکه «مرگ برجام» بنامیم. نکته‌ای که به نظر می‌رسد مغفول مانده، عامل و بستر مهم این تحریم‌ها یعنی FATF است که در واقع زمینه‌ساز تحریم‌های جدید و نظام هوشمندی است که برای شناسایی طرف‌های مرادات و داد و ستدهای بانکی، بعد از برجام توسط وزارت امور خارجه، وزارت اقتصاد و بانک مرکزی به عنوان مکمل برجام پذیرفته و پیاده‌سازی شد. بستری که پس از امضای برجام، اساساً برای شناسایی پولشویی و عدم تأمین مالی تروریسم(ا) ولی رسماً زمینه‌ساز تحریم‌های هوشمند بعدی بود و دولتی که استخوان برجام را در گلولی خود احساس می‌کرد ناچار به پذیرش آن بود. هشدار اینکه اگر دولت دوازدهم واکنش مناسبی به تحریم‌های کانسا نشان ندهد، سیاهچاله تحریم‌ها اقتصاد کشور را خواهد بلعید.

آیا افزایش نرخ ارز به تنهایی می‌تواند عاملی برای افزایش صادرات غیرنفتی و کاهش واردات باشد و این افزایش در ماه‌های اخیر چه تأثیری در تراز تجاری کشور داشته است؟ با نگاهی به آمارهای موجود می‌توان دریافت افزایش تعدمی نرخ ارز در ماه‌های گذشته نه‌تنها باعث افزایش صادرات غیرنفتی و کاهش واردات نشده است، بلکه گزارش گمرک ایران از تراز تجاری ۷ ماه اول سال جاری نشان می‌دهد هم میزان واردات و هم میزان صادرات کشور نسبت به ۷ ماه اول سال گذشته روندی خلاف برنامه‌ریزی‌ها داشته است.

فهم نادرست مسؤولان از کاتسا

فرض کنیم در بدبینانه‌ترین حالت ممکن، حتی مجموعه قرارگاه خاتم‌الانبیا با وجود ۳۰ سال سابقه مؤثر و مطالبات چند ده هزار میلیارد تومانی بابت انجام پروژه‌های دولتی و همچنین اقدامات چشمگیر سازندگی و محرومیت‌زدایی و با وجود توانایی فنی قابل توجه که فقط ۲ نمونه آن را در تکمیل فازهای ۱۵ و ۱۶ پارس جنوبی پس از بدعهدی شرکت‌های خارجی و پروژه احداث پالایشگاه خلیج‌فارس دیدیم و به عنوان نهادهی که بشار پروژه‌های دولتی، از وزارت نفت، نیرو و راه‌وشهرسازی گرفته تا شهرداری‌ها را به دوش می‌کشد، حذف و منحل شود؛ با سپاه به عنوان یک مجموعه نظامی و یکی از ارکان مهم حاکمیت و به عنوان پاسدار انقلاب اسلامی چه باید کرد؟ آیا قرار است تأمین مالی تجهیزات دفاعی با چمدان و به صورت نقدی انجام شود؟

به اینکه اغلب تأمین‌کنندگان داخلی، عمده اقلام اولیه خود را از خارج کشور وارد می‌کنند، اگر طرف قرارداد با قرارگاه خاتم باشد، در صورت شناسایی، نه‌تنها قادر به بازگشایی LC نخواهند بود، بلکه تمام حلقه‌های زنجیره تأمین داخلی و خارجی نیز به لیست تحریمی اضافه خواهند شد و در سایر پروژه‌های خود نیز دچار مشکل خواهند شد. بنابراین واضح است که در این حالت نه تنها شرکت و بانک رابط با سپاه و قرارگاه خاتم، بلکه رابط رابط نیز مشمول تحریم خواهد شد، لذا با توجه به ارتباط بانک‌ها با یکدیگر و بازار بین‌بانکی و شبکه موجود، علاوه بر بانک‌هایی که مستقیماً با سپاه در ارتباط هستند، دامنه تحریم به بقیه بانک‌ها و حتی خود بانک مرکزی نیز کشیده می‌شود، از این رو به نظر می‌رسد مناسب‌ترین واژه برای توصیف تحریم‌های جدید همان «سیاهچاله تحریم‌ها» است.

اوضاع تراز تجاری بدتر از آمارهاست!

دارند اما به واسطه صادرات چند برابری و واقعی (صادرات کالای نهایی با ارزش افزوده) از وضعیت به مراتب بهتری از اقتصاد ایران بر‌خور دارند. این در حالی است که منفی شدن حدود ۳ میلیارد دلاری تراز تجاری ایران بدون محاسبه حجم عظیم کالاهای قاچاق به کشور بوده که طبیعتاً با لحاظ کردن این موضوع وضعیت به مراتب بدتر از این خواهد بود به طوری که با قطعیت می‌توان گفت تراز تجاری ایران بسیار منفی‌تر از ارقام و اعداد اعلام شده است.